

8 Νοεμβρίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΠΠΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ
ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 796/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Έννοια — Πράξη στο πεδίο του δημοσίου δικαίου — Διάκριση από πράξεις εντός συμβατικών σχέσεων — Δημοσίου δικαίου η ενέργεια του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας στην κριθείσα περίπτωση — Ένταση αναρμοδιότητος απερρίφθη.

5

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Εκτελεστή σε αντιδιαστολή προς πράξη εκτελέσεως.

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτικός έλεγχος — Αποχή του ακυρωτικού δικαστηρίου από τον έλεγχο της ουσιαστικής διοικητικής κρίσης — Όρια — Η περίπτωση της πλάνης ως λόγος επέμβασης — Δεν πιθανολογήθηκε στην εξετασθείσα υπόθεση.

10

Συνταγματικό Δίκαιο — Γενικές αρχές — Αρχή της ισότητας — Δεν υπαγορεύει λύσεις αλλά απλώς χαράσσει απώτατα όρια άσκησης της διακριτικής ευχερείας την διοίκησης.

15

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της ποσόστωσης που του επεβλήθη από τους καθ' ων η αίτηση ως προς το γάλα που θα παρήγαγε.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 5 1. Πράξη, υπό την έννοια της διοικητικής πράξης στα πλαίσια του δημοσίου δικαίου, αποτελεί δήλωση βουλήσεως προερχόμενη από διοικητικό όργανο - φορέα δημόσιας εξουσίας η οποία προκύπτει αμέσως ή εμμέσως εκ του νόμου και ορίζει μονομερώς και κυριαρχικά τι ισχύει σαν δίκαιο σε μία συγκεκριμένη περίπτωση.
- 10 Δεν περιλαμβάνονται στις διοικητικές πράξεις και συνεπώς δεν υπόκεινται σε αίτηση ακυρώσεως οι πράξεις των οργάνων του κράτους ή των δημοσίων νομικών προσώπων οι οποίες εκδίδονται στα πλαίσια συμβατικών σχέσεων και με τις οποίες δεν ασκείται δημόσια εξουσία.
- 15 Προκύπτει σαφώς από το γράμμα του Νόμου περί Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας (Ν. 4/69) εδώ ότι η εξουσία η οποία ανετέθη στον Οργανισμό δυνάμει του Άρθρου 32 είναι δημόσια εξουσία προς εξυπηρέτηση των σκοπών γενικού συμφέροντος οι οποίοι εξειδικεύονται στις σχετικές διατάξεις του άρθρου, μονομερώς και κατά τρόπο μόνιμο και συστηματικό.
- 20 Η συμμετοχή της Οργάνωσης Π.Ο.Α στα διαδοχικά στάδια πριν από την λήψη της τελικής απόφασης του Οργανισμού για εφαρμογή της σχετικής ρύθμισης δεν μετέβαλε τον μονομερή κυριαρχικό χαρακτήρα της πράξης σε διμερή ή συμβατικό.
- 25 Η ενάσκηση των εξουσιών του Οργανισμού δυνάμει του Άρθρου 32(1)(γ) του Νόμου παρέμεινε αποκλειστικά μονομερής εκδήλωση δημόσιας εξουσίας και η ένσταση αναρμοδιότητας η οποία ηγήθη από τους καθ' ων η αίτηση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.
- 30 2. Κύρια χαρακτηριστικά της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι (α) η άμεση παραγωγή έννομων αποτελεσμάτων έναντι των διοικουμένων, η δημιουργία δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα μη υφισταμένων πριν την έκδοσή της και (β) η δυνατότητα άμεσης εκτέλεσής της διά της διοικητικής οδού.
- 35 Πράξεις εκτέλεσεως αποτελούν συνήθως τα διάφορα μέτρα τα οποία λαμβάνουν χώρα μετά την εκτέλεση του σκοπηθέντος έννομου αποτελέσματος και τείνουν στην εκτέλεσή της, όπως, οι πράξεις με τις οποίες κοινοποιείται το περιεχόμενο εκτελεστής πράξης ή οι ειδοποιήσεις προς τους διοικουμένους όπως συμμορφωθούν προς το περιεχόμενό της.
- 40

Η επιστολή της 12.7.95 εν προκειμένω δεν αποτελούσε πράξη εκτέλεσεως αλλά εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία αποσκο-

- πούσε στην άμεση παραγωγή έννομου αποτελέσματος έναντι του αιτητή, υπό την έννοια ότι καθόρισε διαπλαστικά τι θα ίσχυε ως δίκαιο στην περίπτωση του.
- Η προσβληθείσα πράξη δεν αποτελούσε πράξη εκτέλεσεως της ρύθμισης αλλά την ίδια την ρύθμιση με την επιβολή της συγκεκριμένης υποχρέωσης του διοικουμένου έναντι της διοικήσεως. 5
- Η πράξη με την οποία προεκλήθησαν άμεσα έννομα αποτελέσματα, για το λόγο ότι με αυτή εθίγησαν ατομικά και οικονομικά συμφέροντα του αιτητή και ήταν δεκτική άμεσης εκτέλεσης, ήταν η προσβληθείσα. 10
- Η εκτελεσιτότητα, υπό την έννοια της ουσιαστικής ισχύος και της δυνατότητας εφαρμογής, με διοικητικό καταναγκασμό, της πράξης ήταν η πράξη επιβολής των αναλογούντων στον αιτητή ποσοτώσεων η οποία, κατά συνέπεια, παραδεκτά προσεβλήθη. 15
3. Το ακυρωτικό δικαστήριο κατά τον έλεγχο της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων απέχει του ελέγχου της ουσιαστικής κρίσης της διοίκησης. 20
- Λόγοι ακυρώσεως οι οποίοι πλήττουν την ορθότητα της κρίσης της διοίκησης κατά την εκτίμηση πραγμάτων ή εγγράφων ή επί ζητημάτων τεχνικής φύσεως ή ειδικών γνώσεων, εφόσον δεν αποδεικνύεται πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας ή δεν προκύπτει έλλειψη αιτιολογίας ή παράβαση νομικού κανόνα, τυγχάνουν απορριπτέοι ως απαράδεκτοι. 25
4. Η κατανομή των ποσοτώσεων μεταξύ των παραγωγών, βάσει κριτηρίων, προς τον σκοπό εφαρμογής του συστήματος ελέγχου της παραγωγής, σύμφωνα με τις εξουσίες οι οποίες παρέχονται προς τον σκοπό αυτό στον Οργανισμό δυνάμει του Άρθρου 32(1)(γ) του Νόμου, δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση, όπως αβάσιμα υπεστήριξε ο αιτητής. 30
- Ακόμη και όταν εφαρμόζει τον νόμο η διοίκηση ασκεί συνήθως διακριτική ευχέρεια. 40
- Η αρχή της ισότητας την οποία επικαλέστηκε ο αιτητής δεν υπαγορεύει λύσεις αλλά απλώς χαράσσει απώτατα όρια άσκησης της ευχέρειας αυτής.

Οι λόγοι ακυρώσεως οι οποίοι πλήττουν την ουσιαστική κρίση της διοίκησης, ενόψει των πιο πάνω αρχών, απορρίπτονται ως απαράδεκτοι.

5 *Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10 *Δημοκρατία ν. Τόκα (1995) 3 Α.Α.Δ. 218,*

Παπαδόπουλος κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ. κ.ά. (1996) 3 Α.Α.Δ. 1,

15 *Σκουλιάς κ.ά. ν. Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 2444,*

Δημοκρατία ν. Sunoil Bunkering Ltd (1994) 3 Α.Α.Δ. 26,

20 *Krashias Modern Land & Building Developers Ltd ν. Δήμον Έγκωμης (1995) 3 Α.Α.Δ. 198,*

Γιασεμίδου κ.ά ν. Δημοτικού Συμβουλίου κ.ά. (αρ. 1) (1996) 3 Α.Α.Δ. 357,

25 *Kanika Hotels Ltd κ.ά ν. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λεμεσού-Αμαθού-ντος (1996) 3 Α.Α.Δ. 169.*

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας με την οποία επεβλήθη στον αιτητή ποσόστωση γάλακτος για τους μήνες Σεπτέμβριο, Οκτώβριο και Νοέμβριο.

35 *Α. Ευσταθίου, για τον Αιτητή.*

Ν. Χ" Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής επιδιώκει την ακόλουθη θεραπεία:

“Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Οργανισμού Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομη-

- χανίας ημερ. 12.7.95 με την οποία επεβλήθη ποσόστωση 33000 λίτρων γάλακτος για τον μήνα Ιούλιο και Αύγουστο του 1995 και 36000 για τους μήνες Σεπτέμβριο, Οκτώβριο και Νοέμβριο 1995 στον αιτητή Γεώργιο Κάππα και η οποία κοινοποιήθηκε δι' επιστολής ημερ. 12.7.95, είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος.” 5
- Προς αντιμετώπιση του προβλήματος της αυξημένης παραγωγής γάλακτος και των αδυναμιών διάθεσής του στην εγχώρια αγορά, ο Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας απεφάσισε την εφαρμογή συστήματος προγραμματισμού της παραγωγής μέσω ποσοστώσεων. 10
- Η τελική διαμόρφωση του σχεδίου προγραμματισμού βάσει προκαθορισμένων κριτηρίων εγκρίθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο του Οργανισμού σε συνεδρίαση ημερ. 26.1.90. 15
- Κατά τις συναντήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στις 6.3.90 και 9.3.90 μεταξύ του Συμβουλίου του Οργανισμού και της Παγκύπριας Οργάνωσης Αγελαδοτρόφων ανταλλάγησαν απόψεις και συζητήθηκαν θέματα αναφορικά με τις μεθόδους εφαρμογής του συστήματος. 20
- Στις 24.4.90 ο Διευθυντής του καθ' ου η αίτηση Οργανισμού ζήτησε με επιστολή του την επίσημη έγκριση του Υπουργού Εμπορίου & Βιομηχανίας για την εφαρμογή του συστήματος. 25
- Με επιστολή προς τους καθ' ων η αίτηση ημερ. 3.2.90, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου επαναβεβαίωσε την σημασία της σύνδεσης μεταξύ της νέας εγκριθείσας τιμής γάλακτος και της ορθής εφαρμογής του συστήματος εκ μέρους των παραγωγών. 30
- Η έναρξη της εφαρμογής του συστήματος προγραμματισμού της παραγωγής, σύμφωνα με την απόφαση του Οργανισμού της 26.1.90, κοινοποιήθηκε προς όλους τους παραγωγούς με ανακοίνωση του Οργανισμού ημερ. 11.8.90. 35
- Με επιστολές ημερ. 3.1.95 προς τους παραγωγούς επιβλήθηκαν οι συγκεκριμένες ποσοστώσεις οι οποίες αναλογούσαν σε κάθε κτηνοτροφική μονάδα. 40
- Παρουσία του αιτητή, το Συμβούλιο του Οργανισμού σε συνεδρίαση ημερ. 28.6.95 συζήτησε τα προβλήματα τα οποία αυτός αντιμετώπιζε λόγω των χαμηλών ποσοστώσεων, οι οποίες του ενε-

κρίθηκαν για τους μήνες Ιούνιο-Νοέμβριο του 1995 και απεφάσισε την αύξηση των ποσοστώσεων αυτών.

5 Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής προσβάλλει τα εγκριθέντα ποσοστά αυξήσεως της παραγωγής του για τους μήνες Ιούλιο-Νοέμβριο του 1995, όπως αυτά περιγράφονται στην επιστολή των καθ' ων η αίτηση ημερ. 12.7.95.

10 Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση ηγέρθησαν τα ακόλουθα προδικαστικά ζητήματα:

1. Με την παρούσα προσφυγή επιδιώκεται η ακύρωση πράξεως εκτελέσεως. εκτελεστή διοικητική πράξη ήταν η απόφαση εφαρμογής του συστήματος προγραμματισμού η οποία ελήφθη κατά 15 την συνεδρίαση του Οργανισμού της 26.1.90 και ουδέποτε προσεβλήθη εμπρόθεσμα από τον αιτητή.

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν μονομερής πράξη της διοίκησης αλλά το αποτέλεσμα σύναψης σύμβασης μεταξύ της 20 Οργάνωσης των παραγωγών, Π.Ο.Α και των καθ' ων η αίτηση και, κατά συνέπεια, απαράδεκτα προσβάλλεται με αίτηση ακυρώσεως.

25 Εκ μέρους του αιτητή ηγέρθησαν οι ακόλουθοι λόγοι ακυρώσεως:

1. Η απόφαση του Οργανισμού για την εφαρμογή του συστήματος προγραμματισμού της παραγωγής είναι νομικά ανύπαρκτη για 30 τον λόγο ότι δεν έτυχε της απαιτούμενης από το Νόμο έγκρισης του Υπουργού.

2. Η επιβολή της μεθόδου των ποσοστώσεων για τον έλεγχο της παραγωγής ήταν παντελώς αναιτιολόγητη, εστερείτο νομίμου 35 ερείσματος, παραβίαζε την αρχή της επιβολής του ολιγότερο επαχθούς μέτρου και είχε καταστροφικές συνέπειες για την επιχείρηση του αιτητή.

40 Ο Οργανισμός Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου συσταθέν διά νόμου, ασκεί δε και εκτελεί όλες τις αρμοδιότητες οι οποίες του ανατίθενται από τον περί Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας Νόμο του 1969, Ν.4/69, όπως τροποποιήθηκε, (Βλ. αρ.3).

Το άρθρο 32 του Νόμου παρέχει στον Οργανισμό γενική εξου-

σία ρυθμίσεως της εμπορίας.

Σύμφωνα με την διάταξη (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 32, “ο Οργανισμός δύναται, από καιρού εις καιρόν, τη εγκρίσει του Υπουργού ν’ απαιτήση διά καθοριστικής αποφάσεως, παρά εγε- 5
γραμμένων παραγωγών όπως πωλώσιν γάλα ή οιασδήποτε κατη-
γορίαν αυτού, ή τοιαύτην ποσότητα γάλακτος ή οιασδήποτε κατη-
γορίας αυτού οια ήθελεν, από καιρού εις καιρόν, καθορισθή υπό
του Οργανισμού, αποκλειστικώς μέσω του Οργανισμού”.

Πράξη, υπό την έννοια της διοικητικής πράξης στα πλαίσια του 10
δημοσίου δικαίου, αποτελεί δήλωση βουλήσεως προερχόμενη από
διοικητικό όργανο - φορέα δημόσιας εξουσίας η οποία προκύπτει
αμέσως ή εμμέσως εκ του νόμου και ορίζει μονομερώς και κυ- 15
ριαρχικά τι ισχύει σαν δίκαιο σε μία συγκεκριμένη περίπτωση.

Δεν περιλαμβάνονται στις διοικητικές πράξεις και συνεπώς 20
δεν υπόκεινται σε αίτηση ακυρώσεως οι πράξεις των οργάνων του
κράτους ή των δημοσίων νομικών προσώπων οι οποίες εκδίδο-
νται στα πλαίσια συμβατικών σχέσεων και με τις οποίες δεν ασκεί-
ται δημόσια εξουσία. (Βλ. Δημ. ν. Αντώνη Τόκα (1995) 3 Α.Α.Δ.
218 και Χαρίλαος Παπαδόπουλος κ.ά. ν. Ρ.Ι.Κ. κ.ά. (1996) 3
Α.Α.Δ. 1).

Προκύπτει σαφώς από το γράμμα του Νόμου ότι η εξουσία η 25
οποία ανετέθη στον Οργανισμό δυνάμει του άρθρου 32 είναι δη-
μόσια εξουσία προς εξυπηρέτηση των σκοπών γενικού συμφέρο-
ντος οι οποίοι εξειδικεύονται στις σχετικές διατάξεις του άρθρου,
μονομερώς και κατά τρόπο μόνιμο και συστηματικό.

Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνεται, “Η κυριαρχική μονομέ- 30
ρεια της διοικητικής πράξεως δεν σημαίνει ότι στην παραγωγή της
δεν συμπτράττει καθόλου η ιδιωτική βούληση. Η σύμπραξη εμφα-
νίζεται από δύο κυρίως μορφές: ως σύμπραξη του ενδιαφερόμε-
νου ιδιώτη και ως σύμπραξη των οργανώσεων συμφερόντων . . . 35
. Εάν η νομικώς αναγκαία σύμπραξη του ιδιώτη δεν μετατρέπει
την διοικητική πράξη σε διμερή, αυτό συμβαίνει ακόμη λιγότερο,
όπου η σύμπραξη εξωδιοικητικών παραγόντων δεν ήταν νομικώς
αναγκαία. Η σύγχρονη διοίκηση υπόκειται σε ποικίλες επιρροές 40
και επιδράσεις. Δεν πρόκειται εδώ για τις παράνομες πιέσεις, αλ-
λά για την διαρκή προσπάθεια των διάφορων κύκλων και οργα-
νώσεων συμφερόντων (“ομάδων πιέσεως”) να πείσουν την διοίκη-
ση να εκδώσει, τροποποιήσει ή καταργήσει μια ορισμένη διοικητι-
κή πράξη.” (Βλ. Δαγτόγλου, “Γενικό Διοικητικό Δίκαιο”, Τρίτη έκ-

δοση, 1992, § 527 και 529).

5 Η συμμετοχή της Οργάνωσης Π.Ο.Α στα διαδοχικά στάδια πριν από την λήψη της τελικής απόφασης του Οργανισμού για εφαρμογή της σχετικής ρύθμισης δεν μετέβαλε τον μονομερή κυριαρχικό χαρακτήρα της πράξης σε διμερή ή συμβατικό.

10 Η ενάσκηση των εξουσιών του Οργανισμού δυνάμει του αρ.32(1)(γ) του Νόμου παρέμεινε αποκλειστικά μονομερής εκδήλωση δημόσιας εξουσίας και η ένσταση αναρμοδιότητας η οποία ηγέρθη από τους καθ' ων η αίτηση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

15 Ανεξάρτητα από την φύση της απόφασης του Οργανισμού ημερ. 26.1.90 ως προσβλητής πράξης διοικητικού περιεχομένου, το προδικαστικό ζήτημα, όπως προσδιορίστηκε από τους δικηγόρους των καθ' ων η αίτηση, άπτεται της φύσης της προσβαλλόμενης απόφασης ως εκτελεστής ή πράξης εκτελέσεως.

20 Περαιτέρω, επειδή ο ισχυρισμός των αιτητών, ότι η απόφαση της 26.1.90 δεν έτυχε της αναγκαίας έγκρισης του Υπουργού, άπτεται επίσης του κύρους άλλης πράξης αυτής της 26.1.90 και όχι των πράξεων οι οποίες εκδόθηκαν προς εκτέλεσή της, όπως και η προσβαλλόμενη, ο ισχυρισμός αυτός δεν θα τύχει εξέτασης στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας. (Βλ. σχετικά, *Γεώργιος Σκουλιάς κ.ά ν. Ο.Κ.Γ.Β.* (1996) 4 Α.Α.Δ. 2444).

30 Κύρια χαρακτηριστικά της έννοιας της εκτελεστής πράξης είναι (α) η άμεση παραγωγή έννομων αποτελεσμάτων έναντι των δικαιουμένων, η δημιουργία δηλαδή δικαιωμάτων και υποχρεώσεων διοικητικού χαρακτήρα μη υφισταμένων πριν την έκδοσή της και (β) η δυνατότητα άμεσης εκτέλεσής της διά της διοικητικής οδού.

35 Πράξεις εκτελέσεως αποτελούν συνήθως τα διάφορα μέτρα τα οποία λαμβάνουν χώρα μετά την εκτέλεση του σκοπηθέντος έννομου αποτελέσματος και τείνουν στην εκτέλεσή της, όπως, οι πράξεις με τις οποίες κοινοποιείται το περιεχόμενο εκτελεστής πράξης ή οι ειδοποιήσεις προς τους διοικουμένους όπως συμμορφωθούν προς το περιεχόμενό της.

40 Η επιστολή της 12.7.95 δεν αποτελούσε πράξη εκτελέσεως αλλά εκτελεστή διοικητική πράξη η οποία αποσκοπούσε στην άμεση παραγωγή έννομου αποτελέσματος έναντι του αιτητή, υπό την έννοια ότι εκαθόρισε διαπλαστικά τι θα ίσχυε ως δίκαιο στην περίπτωση του.

Η προσβληθείσα πράξη δεν αποτελούσε πράξη εκτέλεσεως της ρύθμισης αλλά την ίδια την ρύθμιση με την επιβολή της συγκεκριμένης υποχρέωσης τού διοικουμένου έναντι της διοικήσεως.

Η πράξη με την οποία προεκλήθησαν άμεσα έννομα αποτελέσματα, για το λόγο ότι με αυτή εθίγησαν ατομικά και οικονομικά συμφέροντα του αιτητή και ήταν δεκτική άμεσης εκτέλεσης, ήταν η προσβληθείσα. 5

Η εκτελεστότητα, υπό την έννοια της ουσιαστικής ισχύος και της δυνατότητας εφαρμογής, με διοικητικό καταναγκασμό, της πράξης ήταν η πράξη επιβολής των αναλογούντων στον αιτητή ποσοστώσεων η οποία, κατά συνέπεια, παραδεκτά προσεβλήθη. (Βλ. σχετικά *Δημ. ν. Sunoil Bunkering Ltd* (1994) 3 Α.Α.Δ. 26, *Krashias Modern Land & Building Developers Ltd ν. Δήμου Έγκωμης* (1995) 3 Α.Α.Δ. 198, *Μάρω Γιασεμίδου κ.ά ν. Δημοτικού Συμβουλίου κ.ά (αρ. 1)* (1996) 3 Α.Α.Δ. 357 και *Kanika Hotels Ltd κ.ά ν. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λεμεσού-Αμαθούντος* (1996) 3 Α.Α.Δ. 169). 10 15

Ο ισχυρισμός των καθ' ων η αίτηση ότι με την υπό κρίση προσφυγή προσβάλλεται πράξη βεβαιωτική προηγούμενης του ιδίου περιεχομένου δεν αποδεικνύεται από οποιοδήποτε στοιχείο του φακέλου και κατά συνέπεια απορρίπτεται. 20

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης ο αιτητής υπεστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προϊόν πλάνης περί τα πράγματα, κακής χρήσης διακριτικής εξουσίας και παράβασης των αρχών της ισότητας και ίσης μεταχείρισης. 25

Οι λόγοι αυτοί όπως διατυπώθηκαν, πλήττουν την, κατόπιν εκτίμησης των στοιχείων του φακέλου, ουσιαστική και συνεπώς ανέλεγκτη ακυρωτικά κρίση της διοίκησης. 30

Το ακυρωτικό δικαστήριο κατά τον έλεγχο της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων απέχει του ελέγχου της ουσιαστικής κρίσης της διοίκησης. 35

Λόγοι ακυρώσεως οι οποίοι πλήττουν την ορθότητα της κρίσης της διοίκησης κατά την εκτίμηση πραγμάτων ή εγγράφων ή επί ζητημάτων τεχνικής φύσεως ή ειδικών γνώσεων, εφόσον δεν αποδεικνύεται πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας ή δεν προκύπτει έλλειψη αιτιολογίας ή παράβαση νομικού κανόνα, τυγχάνουν απορριπτέοι ως απαράδε- 40

κτοι. (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας ΣτΕ 1929-1959, σελ.227 και Ευρετήριο Αποφάσεων ΣτΕ ετών 1961-1963, Τόμος Α' (Α-Ν) σελ.77).

5 Από το Παράρτημα Ι του φακέλου το οποίο αποτελεί τα πρακτικά της συνεδρίασης του Οργανισμού της 28.8.95 προκύπτει ότι η επίδικη απόφαση αιτιολογήθηκε επαρκώς. Ενόψει του ότι η επίδικη απόφαση ερείδεται στα συγκεκριμένα περιστατικά τα οποία εξιστορούνται στα πρακτικά της συνεδρίασης και εφόσον ο αιτητής, ο οποίος φέρει το βάρος αποδείξεως περί της ύπαρξης πλάνης 10 δεν προσήγαγε οποιαδήποτε στοιχεία τα οποία να αποδεικνύουν ή έστω να πιθανολογούν τον ισχυρισμό αυτό, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως απαράδεκτος. (Βλ. σχετικά Στασινόπουλος, Δίκαιον Διοικητικών Πράξεων, 1951, σελ.304-306).

15 Η κατανομή των ποσοστώσεων μεταξύ των παραγωγών, βάσει κριτηρίων, προς τον σκοπό εφαρμογής του συστήματος ελέγχου της παραγωγής, σύμφωνα με τις εξουσίες οι οποίες παρέχονται προς τον σκοπό αυτό στον Οργανισμό δυνάμει του αρ.32(1)(γ) του Νόμου, δεν αποτελεί άνιση μεταχείριση, όπως αβάσιμα υπεστήριξε ο αιτητής. 20

Ακόμη και όταν εφαρμόζει τον νόμο η διοίκηση ασκεί συνήθως διακριτική ευχέρεια.

25 Η αρχή της ισότητας την οποία επικαλέστηκε ο αιτητής δεν υπαγορεύει λύσεις αλλά απλώς χαράσσει απώτατα όρια άσκησης της ευχέρειας αυτής.

30 Οι λόγοι ακυρώσεως οι οποίοι πλήττουν την ουσιαστική κρίση της διοίκησης, ενόψει των πιο πάνω αρχών, απορρίπτονται ως απαράδεκτοι.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται με έξοδα εναντίον του αιτητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.